

— Въ първото слѣдствие казахъ, че г-нъ Китанчевъ ми каза да мълча за Тюфекчиева. Само тѣзи думи.

— Ами казалъ ли е, че Георгиевъ ми е казалъ за тази работа?

— Не съмъ казалъ.

— Казалъ ли е г-нъ Лепавцовъ, че съмъ му прѣдалъ тѣзи думи: Георгиевъ ми каза, за Тюфекчиевата работа да не казвамъ никому?

— Не съмъ казалъ на слѣдствието, че Георгиевъ му е казалъ такава вѣщо.

— Когато тръгнахъ за Търново, на кое мѣсто на дюкяна му се отбихъ?

— До вратата.

— Влѣзохъ ли въ дюкянътъ му или не?

— Влѣзе.

— Той кждѣ бѣше?

— Мисля, че бѣхъ внѣзъ отъ дюкяна си.

— Какво вършеше вънка?

— Не помня какво правѣхъ вънъ.

— Защо задавате такива въпроси?

— Азъ искамъ да вѣстановя, че у него понятията сж разбъркани, защото въ обвинителния актъ е говорилъ друго, а когато той казва, че му съмъ говорилъ за Тюфекчиева, той мѣтеше и хвърлеше смѣтъ. Послѣ дойде да се простѣмъ. Слѣдъ това излизалъ ли е той внѣзъ?

— Излѣзохъ. Но г-нъ Китанчевъ тогава не ми каза за Тюфекчиева. ами вечерта, когато неспроводихме Георгова и се връщахме отъ станцията.

— Говорилъ ли е г-нъ Лепавцовъ, че го било жалъ, за дѣто ме сж заплѣли въ тази работа?

— Не помня. Но мене ми е жалъ за дѣто ми се е паднало да издамъ приятелитѣ си.

— Обѣщавалъ ли е нѣщо г-нъ Стамболовъ на г-на Лепавцова?

— Азъ молихъ г-на Стамболова да пуснатъ брата ми, защото е арестуванъ заради мене. Г-нъ Стамболовъ ми каза, че, ако е невиненъ, ще го пуснатъ.

(Довежда се подседимий Александръ Карагюлевъ).

Продсѣд.: Подседимий Александръ Карагюлевъ! Вий се обвинявате въ съставяние съзаклятие, съ цѣлъ да се прѣдизвика промѣнение на сѣществующий държавенъ строй, което съзаклятие е